

[Udenrigsministeren]

særlige sikkerhedspolitiske udvalg, sådan at den bredere sikkerhedspolitiske debat mellem regeringen og Folketingets partier kan føres dér, og det er efter regeringens opfattelse en fornuftig model for den videre dialog, sådan som det også er beskrevet i det dagsordensforslag, vi har udarbejdet i fællesskab.

Jeg kan også bekræfte tilsagnet om, at regeringen vil bidrage til denne dialog med udgangspunkt i materiale fra Det Sikkerheds- og Nedrustningspolitiske Udvalg, SNU, materiale om sikkerhedspolitiske emner, som partierne ønsker drøftet. Herved sker der ikke nogen ændring i SNU's status. Jeg skal minde om, at der jo står i det mandat for Det Sikkerheds- og Nedrustningspolitiske Udvalg, som blev udarbejdet i 1980, at udvalget bl.a. skal tage sager op og iværksætte analyser efter anmodning fra regeringen, og det siger sig selv, at regeringen vil være overordentlig lydhør over for de ønsker, der kommer frem i det særlige sikkerhedspolitiske udvalg om at få materiale frem. Jeg vil gerne sige det, for at der ikke skal være nogen myter eller tvivl herom, at hvad f.eks. Folketingets største parti kommer og beder om at få af materiale eller analyser, det vil regeringen selv sagt anmode SNU om at lade udarbejde.

Jeg vil gerne føje til, at der bliver tale om materiale, som er tilvejebragt og udarbejdet af SNU's formandskab med bistand fra eksperter, som formandskabet finder det formålstjenligt at hente bidrag fra, sådan at der altså bliver tilstræbt et så bredt og alsidigt grundlag som overhovedet muligt for den efterfølgende politiske debat. Det er også noget, der er i bedste ånd med det, der jo er situationen for SNU, nemlig at SNU's udtalelser og redegørelser osv. er noget, der udarbejdes af SNU's formandskab og på dette formandskabs ansvar.

Det er regeringens håb, at denne proces så vil føre til større enighed om dansk sikkerhedspolitik og større klarhed omkring dansk sikkerhedspolitikens interesser og muligheder. Alene det forhold, at vi nu begynder at tage en grundig drøftelse af problemerne ét for ét, er et stort fremskridt, for det giver os mulighed for i fremtiden at forholde os til problemerne, når og hvor de opstår. Dermed får vi også mulighed for at påvirke udviklingen i de samarbejdsfora, hvori Danmark deltager, herindefra.

Regeringen kan give tilsagn om at ville deltage aktivt og positivt i dette arbejde.

Ritt Bjerregaard (S):

På baggrund af den debat, der har været ført indtil nu, kan det være nødvendigt at understrege, at det, vi tager stilling til her i dag, selvfølgelig kun er den dagsorden, der er fremsat.

Der er nogen, der har undret sig lidt: Hvilken form for enighed? Og hvad kunne der nu ligge? Og hvad var besluttet? Dét tror jeg man må sige – og det synes jeg klart er fremgået af udenrigsministerens redegørelse, og det er også fremgået af, hvad jeg selv har sagt her i dag – at det, der er enighed om, er en procedure, og så er der udtrykt megen god vilje til at forsøge at komme videre, og det synes jeg er meget værd.

Vi har selvsagt været glade for de positive bemærkninger, der er faldet om vores beslutningsforslag. Vi har fremsat det, fordi vi syntes, det var en konstruktiv måde at komme videre på, og det er jo også tydeligt, at beslutningsforslaget først og fremmest forholder sig til de dagsordener, der tidligere har været vedtaget her i Folketinget.

Derfor undrede det mig måske en lille smule, at hr. Jørgen Estrup i sit indlæg lagde så megen afstand til det forløb, der havde været i de foregående seks år. Jeg har svært ved at se, at man kan bebrejde flertallet særlig meget. Jeg synes, vi tog sikkerhedspolitikken alvorligt; vi behandlede den, vi drøftede den, vi vedtog en lang række dagsordener.

Det er klart, det gav Danmark et problem, fordi regeringen ikke var enig i alle dagsordenerne, og fordi regeringen fortsatte med at være regering. Det har jeg svært ved at se at vi som del af det alternative flertal skal være særlig kedde af. Derimod synes jeg, det er værd at fastslå, at uden dette arbejde var vi ikke, hvor vi er i dag. Så havde vi ikke kunnet fremsætte det beslutningsforslag, vi behandler her i dag, og det giver os, forekommer det os, en mulighed for at komme videre.

Jeg var glad for de sidste bemærkninger – også fra udenrigsministeren – om SNU. Jeg er enig i dem. Også jeg ser det arbejde, der her bliver lagt op til, som en konstruktiv fornyelse. Jeg synes, den kombination, der ligger af et konkret beslutningsforslag og tilsagnet om at kunne drøfte disse ting i Det Sikkerhedspolitiske Udvalg med bistand fra SNU, er en klar understregning af vilje fra mange sider til at komme videre.